

Stk. 2. På den, som undlader på opfordring at yde nogen, hvem offentlig myndighed tilkommer, bistand, hvorved ulykke eller forbrydelse, der udsætter andres liv, helbred eller velfærd for fare, skal afvendes, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 finder endvidere anvendelse på den, som undlader at oplyse omstændigheder, der bestemt taler for, at en for en forbrydelse sigtet eller dømt er uskyldig.

Kapitel 9.

Forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv.

§ 27.

For modtagelse af bestikkelse dømmes den, som i udøvelse af offentlig tjeneste eller hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige gave eller anden fordel.

§ 28.

For misbrug af offentlig myndighed dømmes den, der i offentlig tjeneste eller hverv misbruger sin stilling til at krænke privates eller det offentliges ret eller interesser.

§ 29.

For brud på tjenstlig tavshedpligt dømmes den, som i offentlig tjeneste eller hverv åbenbarer, hvad han i tjenestens eller hvervets medfør har erfaret som hemmelighed, eller hvad der ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan. Dette gælder også den, som efter at være fratrukket stillingen røber hemmeligheder, som han i stillingen har erfaret.

§ 30.

Stk. 1. For tjenesteforsømmelse dømmes den, som i offentlig tjeneste eller hverv nægter eller undlader at opfylde pligt, som tjenesten eller hvervet medfører, eller at efterkomme lovlig tjenstlig befaling.

Stk. 2. Det samme gælder den, som i offentlig tjeneste eller hverv gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i tjenestens eller hvervets udførelse eller i overholdelse af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører.

Stk. 3. Udenfor foranstående bestemmelser falder hverv, hvis udførelse hviler på offentligt valg.

Kapitel 10.

Falsk forklaring og falsk anklage.

§ 31.

Stk. 1. For falsk forklaring dømmes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtig forklaring for retten.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke sigtede i en kriminel sag eller den, der afgiver falsk forklaring under afhøring i tilfælde, hvor forklaring ifølge loven ikke må kræves.

§ 32.

For falsk erklæring dømmes den, som iøvrigt for eller til en offentlig myndighed afgiver urigtig erklæring om forhold, angående hvilke han er pligtig at afgive forklaring,